

Woensdag, 13 maart 1996

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT
VAN DE RAADAMENDEMENTEN
VAN HET PARLEMENT

(Amendement 12)

Artikel 10

De lid-staten dragen er zorg voor dat er adequate en *doeltreffende middelen zijn voor de regeling van eventuele geschillen tussen een opdrachtgever en zijn instelling of tussen een begunstigde en zijn instelling.*

1. De lid-staten dragen er zorg voor dat er **voor de onder deze richtlijn vallende terreinen adequate en passende klachten- en beroepsprocedures beschikbaar zijn teneinde de cliënt een betere bescherming te bieden, waarbij van eventueel bestaande procedures gebruik wordt gemaakt.**

(Amendement 13)

Artikel 10, lid 2 (nieuw)

2. **Indien naar aanleiding van een klacht niet binnen vier weken na de eerste klacht een vergoeding heeft plaatsgevonden of een beslissing is genomen, kan de indiener van de klacht zich tot een van de daartoe in te stellen klachten- en beroepsinstanties wenden of van eventueel bestaande procedures gebruik maken.**

Een lijst met de adressen van deze instanties moet beschikbaar zijn in alle instellingen die grensoverschrijdende overmakingen in de zin van deze richtlijn verrichten.

(Amendement 14)

Artikel 11, lid 1, eerste alinea

1. De lid-staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op ... (*) aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

1. De lid-staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op ... (*) aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

(*) 30 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

(*) 18 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

2. Intergouvernementele Conferentie – Voorbereiding van de Europese Top te Turijn

A4-0068/96

Resolutie houdende (i) advies van het Europees Parlement inzake de bijeenroeping van de Intergouvernementele Conferentie en (ii) de evaluatie van de werkzaamheden van de Reflectiegroep en vaststelling van de beleidsprioriteiten van het Europees Parlement met het oog op de Intergouvernementele Conferentie

Het Europees Parlement,

- gezien zijn resoluties van 17 mei 1995 ⁽¹⁾ over de werking van het Verdrag betreffende de Europese Unie in het vooruitzicht van de Intergouvernementele Conferentie van 1996 – Verwezenlijking en ontwikkeling van de Unie en van 14 december 1995 ⁽²⁾ over de agenda van de Intergouvernementele Conferentie van 1996 met het oog op de Europese Raad van Madrid en het rapport van de Reflectiegroep,
- gezien de openbare hoorzittingen die het heeft gehouden in oktober 1995 en februari 1996,

⁽¹⁾ PB C 151 van 19.06.1995, blz. 56.

⁽²⁾ Deel II, punt 1 c) van de notulen van die datum.

Woensdag, 13 maart 1996

- gezien het schrijven (C4-0026/96) waarin de Raad het Parlement overeenkomstig artikel N, lid 1, van het Verdrag betreffende de Europese Unie, raadpleegt over de bijeenroeping van een Intergouvernementele Conferentie om de wijzigingen te behandelen in de Verdragen waarop de Europese Unie steunt,
 - gezien het advies van de Commissie van 29 februari 1996: „Versterking van de politieke unie en voorbereiding van de uitbreiding” (COM(96)0090 — C4-0151/96),
 - gezien het verslag van zijn Commissie institutionele zaken en de adviezen van de Commissie buitenlandse zaken, veiligheids- en defensiebeleid, de Commissie landbouw en plattelandontwikkeling, de Begrotingscommissie, de Commissie economische en monetaire zaken en industriebeleid, de Commissie onderzoek, technologische ontwikkeling en energie, de Commissie externe economische betrekkingen, de Commissie juridische zaken en rechten van de burger, de Commissie sociale zaken en werkgelegenheid, de Commissie regionaal beleid, de Commissie vervoer en toerisme, de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en consumentenbescherming, de Commissie cultuur, jeugd, onderwijs en media, de Commissie ontwikkelings-samenwerking, de Commissie openbare vrijheden en binnenlandse zaken, de Commissie begrotingscontrole, de Commissie visserij, de Commissie Reglement, onderzoek geloofsbriefven en immuniteiten en de Commissie rechten van de vrouw (A4-0068/96),
- A. overwegende dat de Europese Gemeenschap en de Europese Unie in de periode sinds de Tweede Wereldoorlog synoniem zijn voor vrede, politieke stabiliteit en een harmonieuze economische en sociale ontwikkeling in Europa en dat de Unie ook voor de toekomst dezelfde betekenis moet hebben, met name voor landen die tot de Unie willen toetreden,
- B. overwegende dat de uitbreiding een buitengewone kans biedt om de politieke eenwording van Europa te verwezenlijken en dat de IGC de Unie zal moeten hervormen om haar voor te bereiden op nieuwe uitbreidingen en om tegelijkertijd het integratieproces uit te diepen,
- C. overwegende dat het absoluut noodzakelijk is dat de IGC tegemoetkomt aan het verlangen van de burgers naar een Europa met meer evenwicht in de gemeenschappelijke beleidssectoren, een allesomvattende definitie van het Europese burgerschap, een doeltreffend binnenlandse- veiligheidsbeleid, een zichtbaar buitenlands beleid in dienst van de vrede, meer openheid en transparantie van de Unie, democratischer en doeltreffender regels en procedures en een doorzichtig financieel beheer dat fraude tegengaat,
- D. overwegende dat de basisbeginselen waarop de Europese Unie steunt een hervorming van de verdragen vereisen, opdat er meer evenwicht komt tussen de Europese instellingen en beleidsmaatregelen, het belang van de cohesie en van de solidariteit en van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid definitief wordt bevestigd en de democratische legitimiteit van de Europese instellingen wordt versterkt door de openheid en transparantie ervan te vergroten,
- E. overwegende dat de „versterking van de economische en sociale samenhang” en „de instelling van een burgerschap van de Unie” waarin artikel B van de gemeenschappelijke bepalingen van het EU-Verdrag voorziet, geen werkelijkheid kunnen worden indien niet ook de culturele dimensie van de Unie wordt versterkt, dat cultuur de basis vormt voor ontwikkeling en dat bij elke duurzame ontwikkeling rekening moet worden gehouden met de gevolgen van alle beleidsvormen voor milieu en erfgoed,
- F. overwegende dat de noodzakelijke versterking van de bestaande beleidsvormen slechts denkbaar is in het vooruitzicht van de samenvoeging van de drie pijlers en binnen één enkel institutioneel en juridisch kader, en met inachtneming van het subsidiariteits- en solidariteitsbeginsel,
- G. overwegende dat dit al reden genoeg is om diepgaande hervormingen voor te stellen, maar dat de komende uitbreiding van de Unie met Malta, Cyprus en bepaalde landen van Midden- en Oost-Europa een krachtig extra argument is om de instellingen en de werking van de Unie af te stemmen op de behoeften van een met nieuwe landen uitgebreide Unie,
- H. overwegende dat ook de formele eis bestaat het Verdrag betreffende de Europese Unie te evalueren en te hervormen, zoals is bepaald in art. N, lid 2, ervan, maar dat een beperking van de herziening tot de in het Verdrag aangegeven punten onvoldoende is om de EU op de toekomstige uitbreiding voor te bereiden,

Woensdag, 13 maart 1996

- I. overwegende dat de Unie, op basis van het *acquis communautaire* waaraan geen afbreuk mag worden gedaan, duidelijke en nauwkeurige doelstellingen en oogmerken moet vaststellen, welke door alle lid-staten worden gedeeld en waaraan in geen geval mag worden getornd,
- J. overwegende dat, naast de IGC, in de komende jaren ook belangrijke besluiten moeten worden genomen met betrekking tot de monetaire unie, de herziening van het stelsel van eigen middelen, de financiële vooruitzichten en de toetredingsonderhandelingen, en dat al deze besluiten het gezicht van de Europese Unie in het jaar 2000 zullen bepalen,
- K. overwegende dat het rapport van de Reflectiegroep een goed uitgangspunt vormt voor de IGC-besprekingen en dat dit rapport weliswaar een aantal positieve voorstellen, maar ook enkele tekortkomingen en negatieve voorstellen bevat en geen enkel unaniem akkoord over de hoofdpunten die bij de IGC aan de orde dienen te komen; dat het daarom essentieel is dat het Parlement duidelijk zijn standpunt en prioriteiten bepaalt voordat de IGC van start gaat,
- L. overwegende dat het Europees Parlement nauw bij de IGC-besprekingen betrokken moet worden en de gelegenheid moet hebben om in te stemmen met de conclusies voordat de nationale parlementen zich uitspreken,
- M. overwegende dat de Europese burgers volledig op de hoogte gehouden moeten worden om te voorkomen dat de IGC-besluitvormers het contact met het publiek verliezen en ervoor te zorgen dat de ratificatie met brede instemming van het publiek kan plaatsvinden,

Advies van het Parlement inzake de bijeenroeping van de IGC

1. stemt in met de bijeenroeping van de Intergouvernementele Conferentie om de benodigde verbeteringen en herzieningen in de Verdragen aan te brengen en aldus voort te gaan op de weg naar een waarlijk politieke unie;

Voornaamste prioriteiten voor de toekomst van Europa

2. bevestigt en bekrachtigt zijn reeds genoemde resolutie van 17 mei 1995 als grondslag van zijn standpunt over de IGC; is van oordeel dat er een aantal hoofdprioriteiten is waarvoor op de IGC een oplossing gevonden moet worden, wil het resultaat de moeite van het ratificeren waard zijn:
 - I. *een beter omschreven Europees burgerschap en meer eerbiediging van de mensenrechten* door uitbreiding van de specifieke rechten voor Europese burgers in het kader van het Verdrag, de bescherming van de grondrechten van de mens en de beginselen betreffende gelijke behandeling en non-discriminatie, en consolidering van de rechten betreffende burgers, die thans over het gehele Verdrag zijn verspreid, in één hoofdstuk van het Verdrag betreffende Europees burgerschap, en tenslotte door de totstandbrenging van een volledige garantie op rechtsbescherming voor instellingen van de Unie, lid-staten en burgers. Een meer geprononceerde culturele dimensie en verbetering van de uitwisselingsmogelijkheden binnen de Unie zullen haar democratische legitimatie zeer ten goede komen;
 - II. *een efficiënter antwoord op de bezorgdheid van de Europese burgers over de binnenlandse veiligheid*, door middel van:
 - de communautarisering van de externe aspecten van het beleid op het gebied van justitie en binnenlandse zaken (visabeleid, asielbeleid, immigratiebeleid, en de voorschriften met betrekking tot de overschrijding van de buitengrenzen), alsook maatregelen op het gebied van de bestrijding van drugshandel en fraude en van justitiële samenwerking op civielrechtelijk terrein;
 - een veelvuldiger beroep op de communautaire instellingen en procedures met betrekking tot de samenwerking van politie te land en ter zee en douane en tot de justitiële samenwerking in strafzaken;
 - III. *ontwikkeling van de sociale en ecologische dimensie en het werkgelegenheidsbeleid in de interne markt en versterking van de economische en sociale samenhang* als een van de hoofdtaken van de Unie en onderdeel van de communautaire verworvenheden, dank zij geëigende aanpassingen van het Verdrag en verbetering van de definitie en de coördinatie van het communautaire beleid op deze gebieden, alsmede de democratisering daarvan;
 - IV. *versterking van de externe rol van de Europese Unie, met name bij het waarborgen van vrede en veiligheid, door de ontwikkeling van een goed werkend gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid*, met name door een versterkte toepassing van het beginsel van de gekwalificeerde-meerderheidsstemming, de totstandbrenging van een gemeenschappelijke analyse- en plannings-eenheid onder auspiciën van de Commissie en de geleidelijke integratie van de WEU in het EU-Verdrag;

Woensdag, 13 maart 1996

- V. *een positief antwoord op het verlangen van de burgers naar meer openheid en transparantie* door middel van een vermindering van het aantal besluitvormingsprocedures in de EU, de opneming van het fundamentele beginsel van openheid in het Verdrag, gegarandeerde toegang tot EU-documenten, het openbaar verklaren van zittingen van de Raad over wetgevingsaangelegenheden en waarborging van het openbare karakter van de besluiten en documenten van de Raad op het terrein van de wetgeving;
- VI. *beslissende vorderingen op weg naar een democratischer en efficiënter Europa*, gebaseerd op het beginsel van statutaire gelijkheid van de staten, waardoor gewaarborgd wordt dat alle lid-staten op voet van gelijkheid deelnemen aan de instellingen van de Unie; *deze vorderingen moeten met name worden verwezenlijkt* door invoering van het beginsel van gekwalificeerde meerderheidstemmingen en een vereenvoudigde medebeslissingsprocedure als algemene EU-procedure voor wetgevingsaangelegenheden, en door versterking van de rol van het Europees Parlement;
- VII. *een grotere geloofwaardigheid van de Europese Unie door een daadwerkelijke bestrijding van het frauduleus gebruik van Gemeenschapsmiddelen op alle niveaus*, waarvoor het nodig is dat:
- op basis van een democratische procedure alle noodzakelijke communautaire regelingen worden vastgesteld ter bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen;
 - de controle door de Rekenkamer wordt versterkt;
 - de opmerkingen van het Parlement bij het kwijtingsbesluit een dwingend karakter krijgen;
- VIII. *een vereenvoudigd, gecodificeerd en begrijpelijker Verdrag*;
3. is van mening dat er voor 1999 een toereikend stelsel van eigen middelen dient te komen, overeenkomstig de beginselen van solidariteit tussen de lid-staten, subsidiariteit, de relatieve welvaart van de lid-staten en de economische en sociale samenhang, ten einde de autonomie van de Unie en de efficiëntie van haar optreden te verzekeren; dit stelsel mag niet leiden tot een verhoogde financiële lasten voor de burgers;

Een institutionele strategie en dynamiek en instrumenten in dienst van deze hoofdprioriteiten

4. Een beter omschreven Europees burgerschap en meer eerbied voor de mensenrechten

4.1. Het Europees burgerschap moet een duidelijk bepaalde juridische inhoud krijgen; de rechten en plichten die samenhangen met het Europees burgerschap moeten worden gebundeld in het eerste hoofdstuk van het Verdrag getiteld: „Verklaring van de grondrechten en bepalingen betreffende de uitoefening van de rechten van de Europese burgers en in Europa gevestigde personen”, zulks op basis van de op 12 april 1989 door het Europees Parlement aangenomen verklaring van de grondrechten en fundamentele vrijheden ⁽¹⁾. In dit nieuwe hoofdstuk in het Verdrag moet duidelijk worden gesteld dat het burgerschap van de Unie voor de burger nieuwe rechten en plichten ten opzichte van de Unie met zich meebrengt en niet in de plaats komt van, maar een aanvulling vormt op het nationale staatsburgerschap.

4.2. De Europese Unie moet toetreden tot het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, opdat de in het Verdrag neergelegde mensenrechten niet alleen juridisch toepasselijk worden op Europees niveau, maar ook door het Europees Hof voor de rechten van de mens kunnen worden getoetst.

4.3. De lid-staten dienen door het Unieverdrag te worden verplicht tot eerbiediging van de fundamentele en mensenrechten.

4.4. In het Verdrag moet een lijst van fundamentele rechten worden opgenomen die betrekking hebben op de omzetting en toepassing van het recht van de Unie en van de Gemeenschappen. Met het grensoverschrijdende aspect van de bescherming van fundamentele rechten (b.v. bescherming van de vrijheid van vereniging, bescherming van het gezin) moet daarbij rekening worden gehouden.

4.5. De Europese Unie moet in dit speciale hoofdstuk het beginsel van gelijke behandeling en niet-discriminatie op grond van met name ras, geslacht, seksuele geaardheid, leeftijd, godsdienst of handicap vastleggen.

4.6. In ditzelfde hoofdstuk dient uitdrukkelijk te worden verwezen naar afschaffing van de doodstraf en de bestraffing van alle vormen van racistisch of anti-semitisch geïnspireerde gewelddadigheden, pesterijen of mishandelingen.

⁽¹⁾ PB C 120 van 16.5.1989, blz. 52.

Woensdag, 13 maart 1996

4.7. Gelijke behandeling van mannen en vrouwen dient in het herziene Verdrag te worden erkend als een fundamenteel recht; artikel 119 van het EG-Verdrag dient qua inhoud te worden gehandhaafd, maar te worden uitgebreid tot alle aspecten van de gelijkheid van kansen op alle gebieden, met name in het economisch, maatschappelijk en gezinsleven, waarbij specifiek wordt verwezen naar positieve maatregelen.

4.8. In dit hoofdstuk moeten de economische en sociale rechten die grensoverschrijdend gelden duidelijk worden omschreven, met name de individuele en collectieve rechten van werknemers.

4.9. De lijst van fundamentele rechten moet een speciale afdeling over de Europese politieke rechten bevatten, met inbegrip van met name de vaststelling van een uniform kiesstelsel met een termijn voor de tenuitvoerlegging daarvan, een statuut voor de leden van het Europees Parlement en de ontwikkeling van politieke partijen op EU-niveau.

4.10. De traditionele positie van maatschappelijke groepen in de lid-staten wordt met inachtneming van de communautaire verworvenheden geëerbiedigd en door de Gemeenschapswetgeving niet geschaad.

4.11. De Unie dient de ontwikkeling van gemeenschappelijke beleidsmaatregelen op het gebied van de jeugd te bevorderen.

4.12. Ter bevordering van het gevoel bij de Unie te behoren en ter bevordering van de solidariteit tussen de lid-staten, met name onder jongeren, moet een vrijwillig Europees vredescorps, bij voorbeeld voor humanitaire taken binnen en buiten de Europese Unie, worden gevormd.

4.13. De Europese Unie moet de erkenning van de culturele en taalkundige diversiteit en de bescherming van traditionele minderheden en hun talen van de zijde van de lid-staten ondersteunen en in de context van de mensenrechten, de democratie en de beginselen van de rechtsstaat, uitdrukkelijk haar minderheidstalen en -culturen erkennen, beschermen en ondersteunen.

4.14. Met de specificiteit van de culturele dimensie en de noodzaak het pluralisme in maatregelen en beleidsvormen in alle werkzaamheidssectoren te waarborgen, moet rekening gehouden worden; de Unie dient gemeenschappelijke maatregelen te nemen voor de bevordering van cultureel en linguïstiek begrip naar binnen en naar buiten, voor uitwisseling en netwerken van instellingen en ervaringen, de instandhouding en bescherming van cultuuroggoederen, de harmonisatie van het auteursrecht, steun aan het vertaalwezen, aan het vrije verkeer en aan de verspreiding van culturele werken en informatie.

4.15. Europese burgers worden in geen enkel geval als vreemdelingen in de Europese Unie beschouwd.

4.16. Voor onderdanen van derde staten die legaal in de Unie verblijven dient het Verdrag te voorzien in eerbiediging van de mensenrechten, gelijke behandeling en non-discriminatie op het gebied van de sociale, economische en culturele rechten, alsook in stemrecht bij plaatselijke verkiezingen, overeenkomstig de Conventie van de Raad van Europa.

4.17. Binnen de Europese Unie (met inbegrip van Europol) moet een uitgebreide rechtsbescherming door de nationale rechtbanken, het Gerecht van eerste aanleg en het Europese Hof van Justitie worden gewaarborgd.

4.18. De sport dient zowel met het oog op het beleid inzake algemene vorming, beroepsonderwijs en werkgelegenheid als met het oog op het cultureel beleid in het Verdrag te worden opgenomen. De Unie dient vooral transnationale initiatieven te bevorderen met inachtneming van de identiteit van de lid-staten op het terrein van sportcultuur.

5. *Een efficiënter antwoord op de bezorgdheid van de Europese burgers over de binnenlandse veiligheid*

5.1. Kwesties in verband met de volgende punten moeten door middel van communautaire procedures en instellingen worden opgelost:

- het asielbeleid (artikel K.1, punt 1),
- de voorschriften betreffende overschrijding van de buitengrenzen (artikel K.1, punt 2),
- de regels van het immigratiebeleid en het beleid ten aanzien van onderdanen van derde landen (artikel K.1, punt 3),
- de bestrijding van de handel in verdovende middelen (artikel K.1, punt 9), en opneming in dat artikel van een expliciete verwijzing naar de handel in mensen, met name vrouwen en minderjarigen,
- de bestrijding van internationale fraude en georganiseerde misdaad (artikel K.1, punt 5),
- kwesties in verband met justitiële samenwerking in civielrechtelijke zaken (artikel K.1, punt 6), wanneer deze verband houden met de uitoefening van het vrije personenverkeer.

Woensdag, 13 maart 1996

5.2. Bij de behandeling van de overige vraagstukken als bedoeld in Titel VI van het EG-Verdrag moet vaker een beroep worden gedaan op de communautaire procedures en instellingen en moet een en ander worden herzien, rekening houdende met de volgende punten:

- versterking van de bevoegdheden van het Europees Parlement (medebeslissing) en de Commissie (initiatiefrecht), ter verbetering van het niveau van de democratische controle;
- erkenning van de bevoegdheid van het Hof van Justitie, met name zijn rechtsprekende bevoegdheid ingeval van geschillen over de interpretatie van de tekst van overeenkomsten;
- versterking van de bescherming van de mensenrechten;
- vaker stemming bij gekwalificeerde meerderheid;
- doorzichtigheid (met name bekendmaking van voorstellen en besluiten van de Raad in het Publikatieblad);
- afschaffing van het frequente gebruik van juridische instrumenten (resoluties, aanbevelingen en overeenkomsten) waarin het VEU niet voorziet, teneinde democratische controle mogelijk te maken.

5.3. Een overgangsbepaling voor de communautarisering van deze vraagstukken moet gehandhaafd blijven: de voorwaarden voor de uitvoering van artikel K.9 van het Verdrag moeten worden versoepeld door stemming van de Raad met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen, waarbij met betrekking tot de vereiste van ratificatie van dit besluit door de lid-staten rekening wordt gehouden met hun respectieve grondwettelijke voorschriften.

5.4. De vastberadenheid van de democratische landen bij de bestrijding van het terrorisme moet worden versterkt; de lid-staten moeten zich er in een specifieke bepaling van het Verdrag toe verplichten, af te zien van de voorbeholden die zij in dit verband hebben geuit in overeenstemming met artikel 13 van het Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme.

6. *Ontwikkeling van de sociale en ecologische dimensie en het werkgelegenheidsbeleid in de interne markt en van de economische en sociale samenhang*

6.1. Met het oog op een interne markt, duurzame ontwikkeling en economische en sociale cohesie is het vermogen vereist op de volgende gebieden het noodzakelijke gemeenschappelijke beleid vast te stellen: sociaal beleid, werkgelegenheid, sommige belastingaspecten en milieu. In deze sectoren dienen gekwalificeerde meerderheidsstemming en de medebeslissingsprocedure de algemene regel te worden.

6.2. De transparantie en het democratisch gehalte moeten worden versterkt bij het nemen van besluiten over het economisch beleid van de Unie en met name het beleid in verband met de vaststelling van economische richtsnoeren en de procedure betreffende een buitensporig deficit.

7. *Een ambitieuze sociale unie*

7.1. De overeenkomst inzake de sociale politiek zal in het Verdrag worden opgenomen en moet worden verbeterd.

7.2. De voornaamste beginselen van het Gemeenschapshandvest van de sociale grondrechten van de werkenden moeten in het Verdrag zelf worden opgenomen, met name de gelijkheid tussen mannen en vrouwen en het transnationale recht op organisatie, collectieve arbeids-onderhandelingen en vakbondsactie (met inbegrip van het stakingsrecht).

7.3. In het Verdrag moet worden vermeld dat de Commissie de plicht heeft een pakket van maatregelen met tijdschema in te dienen die noodzakelijk zijn om een sociale unie tot stand te brengen.

7.4. Het Verdrag dient een duidelijke verplichting in te houden van de kant van de Unie om een beleid te ontwikkelen waarmee sociale onrechtvaardigheid, uitsluiting, discriminatie en armoede kunnen worden verholpen, en dient de Commissie het initiatief te geven dat voor de uitvoering van dat beleid nodig is.

8. *Een resoluut werkgelegenheidsbeleid*

8.1. Werkgelegenheid dient de kern te vormen van alle Europese beleidsmaatregelen, met name in het kader van het economisch beleid. De bedoeling hiervan is geenszins om het evenwicht van de EMU te verstoren, maar om rekening te houden met de drie imperatieve doelstellingen concurrentievermogen, groei en ontwikkeling, en de verwezenlijking daarvan te vergemakkelijken door de weg naar een duurzame ontwikkeling te banen.

8.2. Aan het Verdrag wordt een nieuw hoofdstuk toegevoegd houdende oprichting van een „Unie voor de werkgelegenheid”. In dit hoofdstuk worden nauwkeurig de gemeenschappelijke doelen en de in deze sector gevolgde procedures aangegeven en leggen de verdragsluitende partijen zich vast op een aantal fundamentele beginselen met betrekking tot het werkgelegenheidsbeleid.

Woensdag, 13 maart 1996

8.3. In artikel 2 van het Verdrag dient specifiek te worden vermeld dat de Gemeenschap de sociale taak heeft „een hoog niveau van werkgelegenheid en van sociale bescherming voor vrouwen en mannen te bevorderen”.

8.4. De doelstelling van een hoog werkgelegenheidsniveau moet in artikel 3 A, lid 3 van het Verdrag worden opgenomen als een van de basisbeginselen van het optreden van de lid-staten en de Unie met het oog op de economische en monetaire unie; deze doelstelling dient te worden vermeld in de overige artikelen van het Verdrag waarin zulks relevant is; in het Verdrag dient de Europese Raad te worden opgedragen de grote lijnen uit te zetten van het economische en werkgelegenheidsbeleid, ten einde te zorgen voor het noodzakelijke evenwicht tussen deze twee nauw met elkaar verbonden actiegebieden.

8.5. Er wordt een Werkgelegenheidscomité opgericht met een soortgelijke status als het Monetair Comité dat tot taak heeft te zorgen voor betere coördinatie van de beleidsmaatregelen van de lid-staten en de Gemeenschap en ter voorbereiding van de werkzaamheden van de Raad op het gebied van het economisch en werkgelegenheidsbeleid, in overleg met de sociale partners.

8.6. De IGC dient artikel 1 van de overeenkomst betreffende de sociale politiek te completeren met het in de eerste alinea van artikel 117 van het EG-Verdrag vermelde beginsel van „onderlinge aanpassing op weg van de vooruitgang”.

9. *Fiscaal beleid en interne markt*

9.1. Verdieping van de interne markt en bevordering van de economische en sociale samenhang vereisen harmonisatie van bepaalde vormen van belastingheffing.

10. *Informatie*

10.1. De Unie bevordert de uitwisseling van informatie in alle vormen en vereenvoudigt de toegang van de burger tot deze informatie door de obstakels uit de weg te ruimen. Zij beschermt het pluralisme op het gebied van media en cultuur.

10.2. De Unie moet de samenwerking bevorderen tussen radio- en televisie maatschappijen, alsmede de ontwikkeling van de multimedia-sector, met name via programma's met een Europese opzet.

11. *Openbare dienstverplichtingen: Een Europese Unie die het algemeen belang behartigt*

11.1. Het optreden van de Gemeenschap is niet uitsluitend gericht op de instelling van een mededingingsregeling in de interne markt, het dient ook het algemeen belang; het omvat dus doeleinden als versterking van de economische en sociale samenhang en bescherming van consumenten en gebruikers.

11.2. Artikel B van het EU-Verdrag en de artikelen 90, lid 3 en 100 A van het EG-Verdrag moeten worden gewijzigd door vermelding van de diensten van algemeen belang.

11.3. In het Verdrag moeten grondbeginselen worden vastgelegd als openbare dienstverlening, bereikbaarheid, universaliteit, gelijkheid, continuïteit, kwaliteit, transparantie en participatie binnen het kader van de interne markt en met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel.

12. *Versterking van de economische en sociale samenhang als basistaak van de Unie en onderdeel van het 'acquis communautaire'*

12.1. Sociale en economische cohesie komt overeen met solidariteit tussen lid-staten en regio's en vindt, voor zover mogelijk, haar neerslag in evenwichtige en duurzame ontwikkeling, overbrugging van de structurele kloven tussen landen en regio's en bevordering van een werkelijke gelijkheid van kansen voor de burgers en regio's binnen de interne markt.

12.2. De vooruitgang van het politieke project van de Europese Unie en het vooruitzicht op uitbreiding met minder ontwikkelde landen maken het noodzakelijk dat aan het beginsel van economische en sociale cohesie een centrale rol wordt toegekend als basis voor alle acties en beleidsvormen van de Unie geïnspireerd zijn.

12.3. In het Verdrag dient eveneens een bepaling te worden opgenomen uit hoofde waarvan ultraperifere regio's een aparte, specifieke behandeling genieten, rekening houdende met hun bijzondere geografische situatie, de versplintering van hun insulaire markten en het gebrek aan grondstoffen en kapitaal waarmee zij kampen.

Woensdag, 13 maart 1996

13. *Milieu*

13.1. Om zoals ook de Reflectiegroep wenselijk acht het milieu als werkelijke doelstelling van de Unie in het Verdrag op te nemen dient het EU-Verdrag een aparte clausule over duurzaamheid en milieu in zijn preambule te krijgen en dient de bescherming van het milieu in artikel 3 te worden opgenomen.

13.2. In het Verdrag zou milieubescherming expliciet in aanmerking genomen moeten worden bij de tenuitvoerlegging van de gemeenschappelijke beleidsmaatregelen van de Unie, met name door wijziging in die zin van de artikelen 130 U, lid 1, 130 A en 130 B.

13.3. Alle beleidsvormen en maatregelen van de Gemeenschap moeten verenigbaar zijn met het doel een zo goed mogelijke bescherming van het milieu te waarborgen. Daarom moet het milieubeleid een geïntegreerd bestanddeel van alle beleidssectoren van de Unie met effecten voor het milieu worden, zoals het industriebeleid, landbouw- en visserijbeleid, vervoersbeleid, beleid betreffende de transeuropese netwerken, energie- en onderzoeksbeleid, regionaal- en structuurbeleid of handels- en economisch beleid. De betrokken artikelen moeten in deze zin worden gewijzigd, resp. aangevuld.

13.4. Nationale lid-staten moeten desgewenst strengere milieunormen kunnen vaststellen dan de EU, zulks overeenkomstig artikel 100 A, lid 4 van het EG-Verdrag.

13.5. Het aspect milieu-effectrapportage als middel om het milieu-aspect in de verdragen te versterken moet worden onderstreept door artikel 130 R, lid 2 van het EG-Verdrag te amenderen.

13.6. Het aspect dierenwelzijn wordt, mede vanwege de enorme weerklank bij de Europese burgers, meer op de voorgrond geplaatst en als nieuwe titel XVI B / artikel 130 T in het EG-Verdrag opgenomen.

14. *Jeugd*

14.1. De Unie moet de samenwerking tussen de lid-staten bevorderen om de ontwikkeling van transversale beleidsvormen voor de jeugd te begunstigen.

15. *Energie*

15.1. In het perspectief van een duurzame ontwikkeling is het absoluut noodzakelijk de Europese Unie bevoegdheden te geven op energiegebied door het creëren van een hoofdstuk 'Energie' in het Verdrag, terwijl de energiebeleidsaspecten van de EGKS- en EURATOM-Verdragen en andere overwegingen inzake het energiebeleid opgenomen zouden moeten worden in een gemeenschappelijk beleidskader voor de energiesector, dat helpt de algemene samenwerking inzake het veiligstellen van de energievoorziening en de milieubescherming binnen de interne markt te verzekeren.

16. *Toerisme*

16.1. Het toerisme in zijn communautaire en internationale dimensies en als hoofddoelstelling van de Europese Unie, dient in het Verdrag te worden opgenomen als een eigen en aparte sector van het gemeenschappelijk beleid in de context van de interne markt.

17. *Visserij*

17.1. Er dient een afzonderlijke visserijtitel in het Verdrag te worden opgenomen.

17.2. De instemmingsprocedure moet voor alle internationale visserijakkoorden worden toegepast.

18. *Versterking van de externe rol van de Europese Unie door de ontwikkeling van een effectief gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid*

18.1. De dringend noodzakelijke versterking van de handelingsbekwaamheid van de Unie naar buiten toe is alleen te verwezenlijken als zowel Unie als lid-staten sterker dan tot dusver ook bij externe ontwikkelingen of bedreigingen (resp. provocaties) aan de externe grenzen solidair alsmede coherent en doeltreffend optreden.

Woensdag, 13 maart 1996

18.2. Het Europees Parlement is het eens met de meerderheid van de leden van de Reflectiegroep, die constateren dat het feit dat de EU geen rechtspersoonlijkheid bezit, een bron van verwarring is voor de buitenwereld en de externe rol van de Unie bemoeilijkt en verkleint. De Unie dient een internationale rechtspersoonlijkheid te krijgen.

18.3. De Unie dient de territoriale integriteit en de veiligheid van haar externe grenzen te waarborgen.

18.4. De bepalingen met betrekking tot de verschillende aspecten van het externe beleid, zijnde het gemeenschappelijk handelsbeleid, het ontwikkelingsbeleid (met inbegrip van het EOF — Europees Ontwikkelingsfonds), de humanitaire hulpverlening, het GBVB, inclusief het mensenrechtenbeleid en het toekomstige defensiebeleid, moeten in één hoofdstuk van het VEU worden ondergebracht.

18.5. De procedures inzake het externe economische beleid moeten worden vereenvoudigd, met name:

- door de invoering van de medebeslissing, vooral voor wat betreft artikel 113 (gemeenschappelijke handelspolitiek);
- door het laten gelden van de instemming voor alle internationale akkoorden, alsmede voor de maatregelen die moeten worden genomen op het gebied van economische sancties (artikel 228 A).

18.6. Het EOF moet worden toegevoegd aan het Europees ontwikkelingssamenwerkingsbeleid en tevens een communautair karakter krijgen.

18.7. De Raad en de Commissie moeten worden bijgestaan door een centrale eenheid voor het uitvoeren van beleidsanalyses en het voorbereiden van voorstellen, dat tot doel heeft gemeenschappelijke belangen van de Unie en haar lid-staten na te gaan en dat onder meer de uitvoering van een actieve preventiediplomatie dient te vergemakkelijken. Deze eenheid zou worden geleid door de Commissie in nauwe samenwerking met de secretaris-generaal van de Raad. Zij bestaan uit personeel van de Commissie en van de Raad.

18.8. In het gehele blok van het externe beleid, inclusief het GBVB, dienen besluiten te worden genomen met gekwalificeerde meerderheid. Een lid-staat die niet akkoord gaat met een gemeenschappelijk standpunt of een gemeenschappelijk optreden op de gebieden van het GBVB en met een militair karakter, dient een mogelijkheid tot dispensatie te krijgen, doch mag het gezamenlijke standpunt of de gezamenlijke actie niet blokkeren.

18.9. Het voor het buitenlands beleid verantwoordelijke lid van de Commissie zou in nauwe samenwerking met het voorzitterschap van de Raad in het GBVB de vertegenwoordiging van de Unie naar buiten toe waarnemen. Dit lid zou volgens de voor de voorzitter van de Commissie geldende procedure kunnen worden benoemd. Het Parlement verwerpt derhalve de gedachte van een aantal leden van de Reflectiegroep dat er een „hoge autoriteit” voor het GBVB moet komen.

18.10. Om een eerste antwoord te geven op het probleem van de vertegenwoordiging van de Unie in derde landen dienen de noodzakelijke maatregelen genomen te worden om ervoor te zorgen dat in derde landen waar minder dan vier lid-staten een diplomatieke vertegenwoordiging hebben een diplomatieke vertegenwoordiging van de Unie wordt gecreëerd.

18.11. Het GBVB dient communautair te worden gefinancierd. Lid-staten die gebruik maken van de mogelijkheid tot dispensatie mogen zich niet onttrekken aan de communautaire financiering.

18.12. De parlementaire controle op het GBVB wordt uitgeoefend door het Europees Parlement, in voorkomend geval in samenwerking met de nationale parlementen (bijvoorbeeld bij de inzet van een humanitaire of vredesmacht). De financiering vindt plaats uit de EG-begroting. Over gemeenschappelijke standpunten en gezamenlijk optreden moet het Europees Parlement worden geraadpleegd.

19. *Het veiligheid- en defensiebeleid*

19.1. Er vindt een geleidelijke versmelting van WEU en EU plaats, waarbij echter naar behoren rekening wordt gehouden met de gevoeligheden van bepaalde lid-staten die van oudsher neutraal en niet-gebonden zijn. Hiertoe worden alle WEU-taken, met inbegrip van de zogeheten Petersbergtaken van de WEU, maar met uitzondering van artikel V van het WEU-verdrag, overgenomen en krijgen voor alle lid-staten van de EU bindende kracht.

19.2. Bij militaire acties (met uitzondering van artikel V van het WEU-verdrag) kan een lid-staat noch tot deelname worden verplicht, noch — afgezien van de vereiste politieke en financiële solidariteit — een meerderheid van lid-staten beletten deze uit te voeren.

Woensdag, 13 maart 1996

19.3. Een geïntegreerde WEU moet functioneren als Europese pijler van de NAVO, maar de van oudsher neutrale en ongebonden staten hoeven, zelfs als zij met een bijzondere status bij de besluitvorming betrokken zijn, niet deel te nemen aan de invoering hiervan.

19.4. De financiering van acties in het kader van de WEU dient communautair te geschieden, zodra een integratie in de EU is voltooid.

19.5. Artikel 223 van het EG-Verdrag, dat toezicht op de verkoop van wapens aan derde landen en een gemeenschappelijk beleid voor de wapenproductie voor lid-staten belet, moet worden afgeschaft.

20. *Een positief antwoord op het verlangen van de burgers naar meer openheid en transparantie*

20.1. Het rapport van de Reflectiegroep vertoont aanzienlijke leemtes op het punt van de openheid en transparantie.

20.2. Het beginsel van openheid van de EU-instellingen moet in het EU-Verdrag worden opgenomen.

20.3. In het EU-Verdrag moet de toegankelijkheid van EU-documenten als algemene regel worden opgenomen.

Alle documenten en wijzigingen op documenten die te maken hebben met de wetgeving of EU-besluiten dienen zo vroeg mogelijk, maar in ieder geval direct na aanneming door de desbetreffende instelling, openbaar te worden gemaakt en beschikbaar te zijn voor het Europees Parlement, de nationale parlementen en de burgers.

De documenten van de Unie moeten leesbaar zijn. De Verdragen moeten worden samengevat, opnieuw ingedeeld, vereenvoudigd en in redactioneel opzicht bewerkt. De doorlopende codificatie van de communautaire wetgeving dient als gemeenschappelijke taak van Commissie, Parlement en Raad in het Verdrag te worden verankerd. Protocollaire verklaringen ten aanzien van de vaststelling van wetsteksten mogen niet langer worden toegestaan.

20.4. De Raad dient in het openbaar te vergaderen wanneer hij besluit over wetgeving. De handelingen betreffende beraadslaging en betreffende de stemming dienen eveneens openbaar te worden gemaakt.

Speciale aantekeningen en voorbehouden van lid-staten bij wetgeving van de Unie moeten eveneens openbaar worden gemaakt.

21. *Beslissende vorderingen op weg naar een democratischer en efficiënter Europa*

21.1. Stemming met een gekwalificeerde meerderheid moet in de EU de algemene procedure worden en dit moet een van de centrale doelstellingen van de IGC zijn; de IGC moet een beperkt aantal duidelijk omschreven uitzonderingen vaststellen waarvoor nog unanimiteit is vereist. Voor bepaalde bijzonder gevoelige sectoren zoals Verdragwijziging en „constitutionele besluiten” (uitbreiding, eigen middelen en artikel 235) blijft eenstemmigheid nodig.

21.2. *Herweging van stemmen*

- Alvorens besluiten worden genomen inzake alternatieven voor het huidige systeem, moeten deze veel diepgaander worden onderzocht dan het geval was in de Reflectiegroep, omdat daarbij zeer gevoelig liggende politieke vraagstukken betreffende het evenwicht tussen grote en kleine lid-staten in het geding zijn; de intergouvernementele conferentie dient ten minste de basisregels vast te stellen aan de hand waarvan de verhouding van de stemmen bij toekomstige toetredingen wordt aangepast.
- Behoudens die terreinen waar het beginsel van de gekwalificeerde meerderheid van stemmen reeds wordt toegepast, moet het idee van een nieuwe „supergekwalificeerde meerderheid” met een hogere drempel dan bij stemming met een gewone gekwalificeerde meerderheid tijdens de IGC nader worden onderzocht om het afstappen van unanimiteit bij bepaalde gevoelige kwesties te vergemakkelijken.

21.3. *Samenstelling en benoeming van de Commissie*

- In het huidige ontwikkelingsstadium van de Unie is het van groot belang dat het beginsel van ten minste één Commissielid per lid-staat gehandhaafd blijft. Het voorstel van de Reflectiegroep om het ledental van de Commissie terug te brengen tot minder dan het aantal lid-staten moet niet worden gevolgd.
- De Reflectiegroep heeft onvoldoende aandacht besteed aan de wijze waarop de Commissie gekozen wordt. De Voorzitter van de Commissie moet rechtstreeks worden gekozen door het Europees Parlement uit een aantal namen die worden voorgedragen door de Europese Raad.

Woensdag, 13 maart 1996

21.4. *Onafhankelijkheid en rol van de Commissie*

- De onafhankelijkheid van de Commissie moet beschermd worden, haar initiatiefrecht moet gehandhaafd worden en haar efficiency moet vergroot worden met het oog op de uitbreiding.

21.5. *Het Comité van de regio's*

Het Comité van de regio's moet zijn eigen huishoudelijk reglement kunnen goedkeuren en op bestuurlijk en budgettair vlak onafhankelijk van het Economisch en Sociaal Comité kunnen handelen.

21.6. *Verbeterde wetgevingsprocedures*

- De wetgevingsprocedures van de EU moeten op de IGC worden herzien, zowel met het oog op democratie en verantwoordelijkheid als om het wetgevingsproces te vereenvoudigen en te veranderen;
- op het gebied van de wetgeving zouden er nog maar één algemene procedure moeten worden gehanteerd: medebeslissing;
- medebeslissing moet gaan gelden voor alle wetgeving. Wetgeving moet bij gekwalificeerde meerderheid in de Raad geschieden. Er dient expliciet te worden bepaald dat voor bijlagen de medebeslissingsprocedure geldt. De procedure moet worden vereenvoudigd, met name door de fase van intentie tot verwerping te laten vervallen en de procedure af te sluiten (zelfs al in eerste lezing) wanneer sprake is van overeenstemming tussen de Raad en het Parlement ofwel met een bemiddelingscomité wanneer de Raad en het Parlement geen overeenstemming bereiken;
- de instemming van het Europees Parlement moet zijn vereist in alle gevallen van artikel 235, voor besluiten betreffende de eigen middelen, voor alle herzieningen van het Verdrag en voor internationale overeenkomsten;
- de IGC moet de huidige wirwar van comitologieprocedures vereenvoudigen door de algemene verantwoordelijkheid voor de uitvoeringsmaatregelen over te dragen aan de Commissie (die een adviescomité kan inschakelen om haar te helpen bij het uitwerken van die maatregel, maar geen comités van het type 2 en 3, die opgeheven zouden worden). De Raad en het Parlement moeten van de voorgestelde maatregelen op de hoogte worden gesteld, en moeten beide over de mogelijkheid beschikken het besluit van de Commissie te verwerpen en te verzoeken om nieuwe uitvoeringsmaatregelen of om inleiding van een volledige wetgevingsprocedure;
- de rechtsbronnen moeten verduidelijkt worden door een hiërarchie van besluiten.

21.7. *Verbeterde begrotingsprocedures*

- Als gevolg van meningsverschillen in de Reflectiegroep is in het eindrapport van de groep onvoldoende nadruk gelegd op de noodzaak van een herziening van de bestaande begrotingsprocedures;
- het onderscheid tussen verplichte en niet-verplichte uitgaven moet komen te vervallen, de begroting moet tot één geheel worden gemaakt en de begrotingsprocedures moeten worden vereenvoudigd. Het Parlement moet evenveel zeggenschap krijgen over verplichte uitgaven als het nu heeft over niet-verplichte uitgaven;
- de Conferentie wordt verzocht een waarachtige hervorming van het stelsel van eigen middelen ter hand te nemen die uiterlijk moet worden afgerond op het moment waarop de gewijzigde financiële vooruitzichten in de Interinstitutionele Overeenkomst in 1999 aflopen; met het oog op de tijdsperiode die voor deze hervorming nodig is, dient de Conferentie nu reeds voorstellen te doen zodat het hervormde stelsel, rekening houdend met de ontwikkeling van de Unie, op het tijdstip waarop deze aspecten van de Interinstitutionele Overeenkomst in 1999 aflopen, ingang kan vinden.

21.8. *EU-benoemingen*

- De kwestie van de rol van het Europees Parlement bij de verschillende benoemingen is van groot belang in verband met de democratische controle door de EU-instellingen, maar is door de Reflectiegroep niet volledig belicht;
- het Europees Parlement moet een belangrijker rol gaan spelen doordat het zijn goedkeuring hecht aan benoemingen bij de Europese Rekenkamer en bij het Europese Hof van Justitie.

Woensdag, 13 maart 1996

22. Een grotere geloofwaardigheid van de Europese Unie door een daadwerkelijke bestrijding van het frauduleus gebruik van Gemeenschapsmiddelen op alle niveaus

22.1. De Intergouvernementele Conferentie moet de geloofwaardigheid van de Unie in de ogen van de burgers vergroten door haar de middelen te geven met kracht op te komen voor haar financiële belangen, met inbegrip van het opleggen op communautair niveau van sancties op basis van een democratische procedure (medebeslissing, gekwalificeerde meerderheid).

22.2. Bijgevolg moet artikel 209 A van het Verdrag in die zin worden veranderd dat:

- de lid-staten verplicht worden bij fraude ten koste van de financiële belangen van de Gemeenschap werkzame sancties te treffen die in verhouding staan tot de ernst van het delict en een afschrikwekkende werking hebben;
- de noodzakelijke en toereikende juridische rechtsgrondslag wordt gecreëerd voor de vaststelling van een communautaire regeling en harmonisatie van de wetgevingen van de lid-staten, mede om uniforme strafmaatregelen te kunnen vaststellen.

22.3. De bepalingen inzake de bevoegdheden van de Rekenkamer moeten zodanig worden gewijzigd dat:

- een verplichting tot samenwerking van de nationale administraties en rekenkamers met de Europese Rekenkamer wordt vastgesteld, met name op het gebied van de verklaring omtrent de betrouwbaarheid van de rekeningen;
- de controletaken van de Kamer worden uitgebreid tot het EOF, dat moet worden gebudgetteerd, en alle organen die voor rekening van de Gemeenschap middelen beheren, alsmede de uitgaven in verband met het GBVB en het beleid op het gebied van justitie en binnenlandse zaken;
- de Rekenkamer rechtsmacht krijgt, onder meer de bevoegdheid om zelfstandig een zaak aan te kaarten, met de mogelijkheid beroep aan te tekenen bij het Hof van Justitie, om sancties te kunnen nemen tegen lid-staten en organen van de Gemeenschap die betrokken zijn bij inbreuken op het Gemeenschapsrecht waarbij haar financiële belangen worden aangetast.

22.4. Artikel 206 van het Verdrag moet een zodanige wijziging ondergaan dat het door de Commissie aan de opmerkingen bij het kwijtingsbesluit te geven gevolg expliciet een dwingend karakter krijgt.

23. Een vereenvoudigd en begrijpelijker Verdrag

23.1. Vereenvoudiging van het Verdrag vereist:

- herformulering van bepaalde constitutionele bepalingen om deze duidelijker en motiverender voor de burgers te maken;
- schrapping van vervallen of verouderde bepalingen uit het Verdrag;
- samensmelting van de drie communautaire Verdragen en de bepalingen van het Verdrag betreffende de Europese Unie in één enkel geconsolideerd Verdrag;
- herstructurering van de bepalingen van het geconsolideerde Verdrag door samenvoeging van alle constitutionele bepalingen enerzijds en van de bepalingen inzake de verschillende beleidsonderdelen anderzijds.

23.2. De vereenvoudiging van het Verdrag mag niet betekenen dat de communautaire verworvenheden ter discussie worden gesteld.

23.3. Er dient een begin te worden gemaakt met de toetsing van het gehele Gemeenschapsrecht, met het doel dit overzichtelijker en begrijpelijker te maken.

Transparantie bij de herziening van het Verdrag

Participatie van de burgers

24. acht het van wezenlijk belang dat de Europese burgers en hun zowel op nationaal niveau als op het niveau van de Unie gekozen vertegenwoordigers rechtstreeks worden geïnformeerd over het verloop van de IGC en de inhoud van de besprekingen; het verzoekt de Raad aan te geven hoe hij deze doelstelling tijdens de komende IGC denkt te verwezenlijken;

25. meent dat zijn openbare hoorzittingen van oktober 1995 en februari 1996 een nuttige eerste stap vormen om de Europese burgers (en niet alleen EU-instellingen) bij het debat over de IGC te betrekken. De notulen van deze twee hoorzittingen zijn opgenomen als bijlage bij het verslag van zijn commissie als een eerste opsomming van de wensen van de burgers ten aanzien van kwesties die de Europese Unie moeten bezighouden; zegt van zijn kant toe de met deze hoorzittingen ingezette dialoog met de burgers te zullen voortzetten;

26. is van oordeel dat de rechten van de Europese burgers betreffende de grensoverschrijdende oprichting van verenigingen in het Verdrag expliciet moet worden erkend. Voor de verwezenlijking van deze doelstelling moet een passend Europees rechtskader worden gecreëerd, op basis waarvan dergelijke verenigingen kunnen worden geïnformeerd over en betrokken bij initiatieven en acties van de EU;

Woensdag, 13 maart 1996

27. verzoekt alle lid-staten om het openbare debat over de thema's van de IGC in hun land te stimuleren (overeenkomstig de initiatieven die in bepaalde lid-staten reeds zijn genomen);

Participatie van het Europees Parlement

28. is van mening dat de Intergouvernementele Conferentie alleen naar behoren geopend kan worden als de Raad de wijze van deelneming van het Parlement heeft vastgesteld overeenkomstig de besluiten van de Europese Raad van Madrid en de reeds genoemde resolutie van het Parlement van 14 december 1995 over de participatie van waarnemers en de werking van de interinstitutionele conferentie en de rol van het Europees Parlement bij de ratificatie van het nieuwe Verdrag;

Grenzen aan de flexibiliteit

29. is ingenomen met de steun die in de Reflectiegroep is uitgesproken voor de eerder door het Parlement geschetste criteria betreffende de grenzen aan de flexibiliteit die moet worden toegestaan met betrekking tot eventuele speciale regelingen die tijdens de IGC worden overeengekomen (met inbegrip van de noodzaak dat deze niet leiden tot een Europa „à la carte” of ondermijning van de basisbeginselen van handhaving van het „acquis communautaire” en het ene institutionele kader, solidariteit, economische en sociale samenhang en gelijkheid van alle staten en burgers van de Unie voor het Verdrag);

* *
* *

30. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie en het verslag van zijn commissie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de overige instellingen en organen van de EU en de regeringen en parlementen van de lid-staten.
